U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Karla Podolky, JUDr. Petra Příhody a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem Praha 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Opavě**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Opavě pod sp. zn. 16 C 33/2008, o zaplacení 2151,50 Kč s příslušenstvím: žalobkyně: **UPC Česká republika, a. s.**, se sídlem Praha 4, Závišova 5, zastoupené JUDr. Janem Veverkou, advokátem AK Novotný & Partner, se sídlem Praha 2, Londýnská 59, a žalované **J. P.**,

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Opavě pod sp. zn. 16 C 33/2008, o zaplacení ceny za satelitní anténu ve výši 689 Kč s přísl., **j e s o u d .**

II. Usnesení Okresního soudu v Opavě ze dne 12. 1. 2009, čj. 16 C 33/2008 - 38, **s e** v tomto rozsahu **z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 2. 4. 2009 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále též „zákon o rozhodování některých kompetenčních sporů“), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Okresním soudem v Opavě ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 16 C 33/2008, a týkající se zaplacení částky 2151,50 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého soudního spisu vyplynulo, že žalobkyně uzavřela s žalovanou dne 5. 11. 2005 smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací, jejíž nedílnou součástí byly Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti UPC Česká republika. Na základě této smlouvy vyúčtovala žalobkyně žalovanému za poskytování služeb elektronických komunikací čtyřmi fakturami celkovou částku 2151,50 Kč. Součástí prvé faktury byla vedle platby za služby elektronických komunikací také cena za satelitní anténu ve výši 689 Kč včetně DPH.

Vzhledem k tomu, že žalovaná výše specifikovanou pohledávku neuhradila ani po výzvě upomínkou, podala žalobkyně k Okresnímu soudu v Opavě návrh na vydání platebního rozkazu, jímž měla být žalované uložena povinnost zaplatit uvedenou částku

spolu se smluvní pokutou ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý den prodlení do zaplacení a nahradit náklady soudního řízení.

Okresní soud v Opavě usnesením ze dne 12. 1. 2009, čj. 16 C 33/2008 - 38, řízení na základě § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil pro nedostatek své pravomoci s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. Tento postup odůvodnil tím, že v dané věci se jedná o spor vyplývající ze vztahu vzniklého mezi osobou vykonávající telekomunikační činnost na straně jedné (žalobkyní) a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé (žalovanou). K rozhodování těchto sporů má pravomoc na základě § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“) Český telekomunikační úřad.

Český telekomunikační úřad následně podal návrh na řešení kompetenčního sporu, přičemž poukázal na to, že spor mezi účastníky je veden nejen o ceny vyúčtované za služby elektronických komunikací, ale taktéž o cenu vyúčtovanou za satelitní anténu. Jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuelně o ujednáních na ně úzce navazujících; ujednání o ceně za satelitní anténu přitom takovým ujednáním není. Český telekomunikační úřad tedy odmítl svou kompetenci k rozhodnutí tohoto sporu v části týkající se povinnosti žalovaného uhradit cenu za satelitní anténu. Dovolal se přitom rozhodovací praxe zvláštního senátu (usnesení ze dne 9. 9. 2008, čj. Konf 37/2008 - 6), podle které při pouhém prodeji movité věci nejde o poskytování služby elektronických komunikací, nýbrž o soukromoprávní vztah z kupní smlouvy a rozhodování v této věci zákon Českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje, jelikož je tu založena obecná pravomoc soudu.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně ceny za satelitní anténu se zvláštní senát řídil následující úvahou a opřel se o následující právní normy:

S účinností od 1. 1. 2003 se při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí postupuje podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zákon o elektronických komunikacích rozdělil působnost ve výkonu státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvo průmyslu a obchodu a Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) citovaného zákona rozhoduje Český telekomunikační úřad ve sporech, stanoví-li tak tento zákon. Podle § 129 odst. 1 věty prvé rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, a účastníkem, popř. uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Ustanovení § 7 zákona o elektronických komunikacích vymezuje komunikační činnosti jako zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací a provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. k) se veřejnou telefonní sítí rozumí síť elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos.

Podle § 2 písm. n) se službou elektronických komunikací rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

Při prodeji satelitní antény, tj. věci movité, nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah založený kupní smlouvou. Rozhodování v této věci zákon Českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje; je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát usnesením dle § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. vyslovil, že věc v té části, týkající se zaplacení ceny za satelitní anténu, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.), nikoli správní úřad.

Zvláštní senát na základě § 5 odst. 3 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Opavě ze dne 12. 1. 2009, čj. 16 C 33/2008 - 38, a to v rozsahu, v němž toto usnesení odporovalo výroku, jímž byla kompetence určena.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 téhož zákona závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Okresní soud v Opavě bude tedy dále pokračovat ve vymezeném rozsahu, tj. ohledně částky 689 Kč s příslušenstvím, v původním řízení o podaném návrhu na vydání platebního rozkazu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. května 2009

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu